

Bogár László: Kína és a világhatalom

2024 május 15. Flag

Szöveg méret

Mentés

-
-
-

- [0](#)

Még nincs értékelve

Mérték

A kínai elnök mostani látogatása során kifejtette, hogy Kínának két évszázados lemaradást kell behoznia, mert a 19. század és részben még a 20. század is a megaláztatások évszázada volt

A kínai elnök mostani látogatása során kifejtette, hogy Kínának két évszázados lemaradást kell behoznia, mert a

19. század és részben még a 20. század is a megaláztatások évszázada volt, amire a magyar miniszterelnök azzal reagált, hogy a 20. század Magyarország számára is a gyalázatok évszázadaként vonult be a történelmünkbe. Kína ma egy több évezrede fennálló ?si szakrális szellemi gyökerekből? táplálkozó, de most (látszólag legalább is) kommunista rendszerként üzemeltetett, nyugatosított szuper-kapitalizmus, ahol már több a dollármilliárdos, mint Amerikában. Egy ilyen formállogikailag helyénvalónak látszó mondat azonban semmit sem árul el arról, hogy mi is az a „valami”, amit Kínaként látunk.

Ahhoz, hogy egy kicsit közelebb kerüljünk annak a titokzatos szuper-komplex rendszernek a megértéséhez, ami ma Kína, olyan értelmezési keretre és fogalomkészletre van (vagy inkább volna) szükség, ami egyelőre nem nagyon létezik, így a továbbiakban én is csak arra teszek kísérletet, hogy egy feltevésfűzér megfogalmazása során próbáljam értelmezni az értelmezhetetlent. E mélyebb megértésre azért volna szükség, mert akármit hoz a jövő?, Kína néhány évtizeden belül a világ meghatározó entitása lesz, mint ahogy évezredekben keresztül természet adta módon az volt. Pontosabb talán úgy fogalmazni, hogy rövidesen visszaáll a világ természetes rendje (vagyis az, hogy Kína határozza meg a világot), amely természetes rend csak az 1850 és 2050 közötti két évszázad során siklott ki némileg, amelynek oka az volt, hogy a modern Nyugat a világtörténelem legbrutálisabb kifosztásának tehetetlen „tárgyaként” használta Kínát.

A két évszázados „lemaradás behozása”, amire a kínai elnök célzott, pontosan erről szól. A világháborús konfliktus most éppen azért látszik elkerülhetetlennek, mert Kína uralmi strukturái egyértelművé kívánják tenni, hogy ez mindenképpen így lesz, bármit is gondolnak erről a nyugatias létszerveződései urai. Kína vesztét a „megaláztatások évszázadában” az okozta, hogy először nem tudott tökéletesen elzárkózni a Nyugattól, s így az szabad prédává tette a „ópiumháborúk” nyomán. Később pedig ugyan sikeresen elzárkózott, de ehhez a „kommunizmus” fantáziánévű szerveződési módot használta, ami az elzárkózáshoz ugyan jó volt, de alkalmatlannak bizonyult arra, hogy közben a Nyugattal technológiailag lépést tartani képes alternatív modellt jelentsen. Ma már tudjuk, hogy ez eleve lehetetlen volt, mert ezt a modellt a Nyugat (egy Karl Marx nevű ravasz ügynöke által) legyártott ideológiaként pontosan a perifériák paraszti társadalmainak gyorsított felszámolására és ezáltal a globális kapitalizmus számára „elémésztette” tételére hozták létre.

Az iszonyú belső konfliktusok és katasztrófális hanyatlás után azonban a hetvenes évek során egy világhatalmi véletlen megnyitotta az utat egy addig elképzelhetetlen szerveződési mód megtalálására és beüzemelésére, ami az elmúlt csaknem fél évszázadban történelmi értelemben mint „a megoldás” tételézdik Kína számára. A Nyugat és rajta keresztül a világ feletti uralmat gyakorló amerikai birodalom „két legyet ütött egy csapásra” azzal, hogy megnyitotta Kína számára ezt az utat. Az egyik az volt, hogy ezzel Kínát „leszakította” f? riválisáról, az akkoriban Szovjetunió fantáziánéven futó orosz birodalomról, másrészt egyúttal ellen?rzése alá vont egy gigantikus külszíni fejtéssel letermelhet? „munkaer? mez?t”. Az első Kínába áttelepült amerikai vállalatok ugyanazért a munkáért az egytizedét sem fizették annak, amit az amerikai munkásnak kellett volna fizetniük. Vagyis az amerikai technológia az ideológiai gátjaitól így már megfosztott rendszerben a világtörténelem leghatalmasabb profitszivattyúját hozta m?ködésbe. Ám, és ehhez kellett kétezer év kifinomult szellemi tudása a kínai uralmi csoportok részéről, mindez azért lehetett Kína számára is sikeres nyugatias szuperkapitalizmus, mert a folyamatot szigorú hatalmi kontroll alatt tartották, amihez az amúgy valójában csak „díszletként” fenntartott „kommunizmus” intézményei adták a funkcionális szervezeti háttérrel. Ez volt és ez ma is a legfőbb strukturális akadály annak, hogy Kína korlátlanul kifosztható félperifériává legyen tehet?.

A mesés profitok és Kína technológia felzárkózása lehetetlenségének evidenciaként való feltételezése az első évtizedekben „elaltatta” a Nyugat és az amerikai birodalom „éberségét”, csupán egyetlen tanulságos „epizód” adódott, 1989-ben. Akkor azért mégiscsak volt egy nyugati hatalmi kísérlet arra, hogy „demokratikus reformok” fed?néven egy „csinált színes” forradalommal lebontsák vagy legalábbis meggyengítsék ezt a kontrollként használt uralmi intézményt, ám a kínai elitek, igaz, némi véráldozat árán, de nagyon világossá tették, hogy a „liberális demokrácia” fed?nev? kifosztási kísérletre nem igazán vev?k. Így a „demokratikus forradalom” érdekl?dés hiányában elmaradt a Mennyei Béke terén.

Ami viszont az elmúlt évtized során most már világháborús feszültség szintjére emelked? konfliktusteret generálja, az az, hogy az amerikai birodalom számára Európa, Oroszország és Kína eurázsiai együttm?ködési rendszeréből létrejönni készül? „új birodalom” olyan végzetes csapásként értelmezhet?, amit bármi áron, de meg kell semmisítenie. Ukrajna csupán „jókor volt jó helyen”, mert ? látszott a legalkalmasabb l?térnek ahhoz, hogy a harmadik világháború elindítható legyen. Ám a kínai elnök európai látogatása most „üzenet” volt az amerikai birodalom felé, hogy annak e „projektje” nem fog sikerrel járni.

A szerző közgazdász

www.magyarhirlap.hu

DR. DRÁBIK JÁNOS

100 ÉVVEL TRIANON UTÁN

DVD A trianoni gyaláztatról tabumentesen

„Egy film amelyet minden magyarnak látnia kell”

Ajánló
